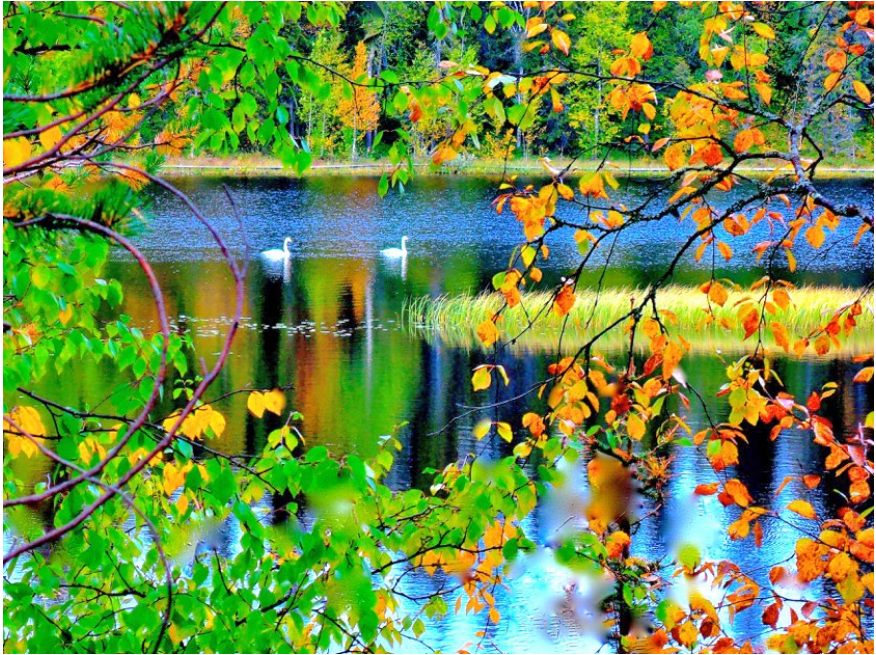

YLÄSÄLI

2017 **3** Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

Minä saan riemuita siipiesi suojassa.

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite:

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 1 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys:

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Tiedonantoihin:
YLÄSALI-lehti

Maksut ulkomailta:

IBAN:

SE8295000099602601946615

BIC:

NDEASESS

Toimituskunta

Ari Laitinen
+358 40 7231754
Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@gmail.com
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@gmail.com

Toimitus & Taitto:

Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva:

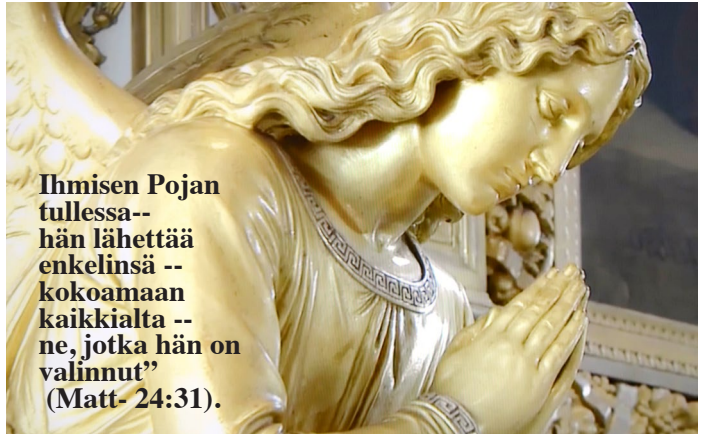
”Departure delayed”
Ari Laitinen

Teksti:

Ps. 63:8

Kotisivu:

www.ylasali.se

**Ihmisen Pojan
tullessa--
hän lähettää
enkeliensä --
kokoamaan
kaikkialta --
ne, jotka hän on
valinnut”
(Matt- 24:31).**

Noutajat

Magdalena Ribbing, 77, on kuollut. ”Monen vuoden ajan hänen bloginsa on ollut ensimmäinen, jolle klikkaan dn.se-sivulla joka aamu”, todistaa Anette nettikommentissaan. ”No, nyt tulee taivaaseenkin järjestys”, Therese lohduttaa (DN 6.10.2017). Onko äskettäin kuollut kansankasvattaja, tapakouluttaja, etikettiguru ja kanssakäymisen kultaisen säännön puolestapuhuja taivaassa? Sarpatin ja Nainin lesken, sunemilaisen naisen ja Jairoksen lapsi kuoli, mutta herätettiin jatkamaan elämää tässä ajassa. Kävivätkö he välillä enkeleinä taivaassa?

Monet uskovat, että ihminen, etenkin lapsi, menee kuoltuaan enkeliksi taivaaseen. Raamattu ei sellaista käsitystä tue. Taiteen kuvaamat siivekkäät pallerot ovat nekin lähinnä antiikin perua (*putto, cupido, amoriini jne.*).

Ja surevaa tuskin lohduttaa ajatus rakkaastaan enkelinä taivaassa. Mainituissa Raamatun tapauksissa lohdutus oli siinä, että takaisin saatiin juuri se lapsi, joka oli menetetty (1 Kun. 17:17-24; Luuk. 7: 10-15; 2 Kun. 4:32-37; Mark. 5:38-43). Olisi julmaa vainajaa kohtaan näyttää taivas ja passittaa sitten takaisin maailmaan. Tiedoton uni on armollisempi. Oli aikuiselle Lasarukelle (Joh. 11:11-14), ja on sitä Magdalenallekin.

Keitä Jeesus herättäisi ”viimeisenä päivänä” (Joh. 6:39, 40, 44, 54), jos uskovat olisivat jo enkelinä taivaassa? Paavali tiesi: kuolleet tehdään eläviksi ”kun hän tulee” (1 Kor. 15:28). Vielä silloinkin pelastetut, joita on niin paljon, ”ettei kukaan kyennyt sitä laskemaan”, ovat yhä ”ihmisiä” kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista” puhuen ”kaikkia kieliä” (Ilm. 7:9). ”Lukemattomat” enkelit, ovat erikseen (Ilm. 7:11; Ilm. 5:9, 11).

Kehottaessaan lohduttamaan ”näillä sanoilla” (1 Tess. 4:18) Raamattu ei puhu enkeliydestä, vaan lupaa: ”Jumala on Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään” (1 Tess. 4:14). Elossa olevat ja eloon herätetyt muutetaan katoamattomiksi yhtä aikaa, Herraa vastaan mennään yhdessä (1. Tess. 4:17; 1 Kor. 15:51-54). Milloin? ”Kun pasuuna soi”. Ei ennen. – SM

Soiva lääkekaappi

Jokaisella kansakunnalla on omat suuret ja tunnetut kirjailijansa. Raamattu on kuitenkin paras ja syvin teos, mitä on kirjoitettu ja julkaistu. Tahtoisin nostaa valokeilaan Raamatun 66:sta kirjasta yhden, josta löytyy 150 eri pituista lukua: Psalmi. Niitä ovat kirjoittaneet hyvin erilaiset ihmiset, mm. maanviljelijät, kuninkaat, ammatti- ja amatöörimuusikot. Ne on kirjoitettu usein voimakkaiden tunteiden, mielialojen ja kokemusten vallassa.

Monet käyttävät Psalmeja ikäänkuin hengellisenä lääkekaappinaan, lohdutukseksi ja rakennukseksi. Jotkut kertovat löytäneensä niistä hengellisiä soituja joka sävellajissa. Toisten mielestä Psalmi ovat kuin otteita Jumalalle kirjoitetuista päiväkirjoista. Itselleni ne ovat hengellisen terapian mosaiikkia: lohdutuksen, avun, ilon, kiitollisuuden ja rakkauden lähde.

Miten Psalmien lääkekaappi toimii?

Jos olet masentunut, kehotan nauttimaan Ps. 46:n tarjoamaa lääkettä. Jos olet sairas, ota lääkkeeksi Ps. 121. Jumala kyllä johtaa löytämään hänen Psalmeihin kätkemiään lääkkeitä. Ajatellaanpa vaikka Psalmien suurenmoisia luontokuvia! Tiedämme, että luonnossa liikkuminen on mitä parhainta terapiaa. Ps.19:1-5 voimme lukea, kuinka taivaat julistavat Jumalan kunniaa. Syvenny lukemaan

tätä kuvausta! Ps. 8:4, 5 esittää kehotuksen katsella Jumalan kännen töitä ja kysyy sitten: ”Mikä on ihminen! Kuitenkin sinä häntä muistat. Mikä on ihmislapsi! Kuitenkin pidät hänestä huolen.” Psalmi 23 kertoo lapsenomaisesta, syvästä ja varmasta uskosta.

Se, että Psalmeista löytyy myös epäilyä, vainoharhaisuutta, eksesyksissä olemista, vihaa, kostonhalua, petollisuutta, osoittaa, että voin tulla Jumalan luo kaikkine tunteineni, ajatuksineni ja heikkouksineni. Jumalalla on aina parantavaa voimaa. Minun tarvitsee vain yksinkertaisesti, teeskentelemättä, kertoa hänelle, miten minun laitan todella on.

Vielä nytkin, monia vuosisatoja myöhemmin, Psalmien kirjoittajien sanat ja kokemukset voivat olla uskon askeleina pois itsekeskeisyydestämme kohti Jumalaa ja hänen pyhää läsnäoloaan.

Ramatun ydin, voisimme kutsua sitä jopa ydinräjähdykseksi, löytyy tekstistä, joka tunnetaan ”Pikku Raamattuna”. Joh.3:16, tässä nyt hivenen eri sanoilla: ”Niin Jumala rakasti sinua, että hän antoi ainokaisen poikansa, että sinä joka uskot häneen, et joutuisi kadotukseen, vaan sinulla olisi iankaikkinen elämä.”

Älä ikinä, ikinä unohda tätä Raamatun ydinräjähdyssanomaa. Ja sukeltakaamme yhä uudelleen Psalmien pariin. Jumala ei halua niiden sanomien unohtuvan elämästämme. – Eeva-Liisa Vihermö

Psalmi – hengellisiä soituja joka sävellajissa ja äänikerrassa. Helsingin tuomiokirkon uruissa niitä on 57.

Milloin ihminen kaunein on?

”Mikä on ihminen?” Job ja Daavid esitivät molemmat saman kysymyksen: Heitä asia kiinnosti siksi, koska he olivat huomanneet: Jumala (Jobin mielestä) pitää ihmistä tärkeänä ja valvoo häntä, ja (Daavidin mielestä) pitää hänestä huolen. Jobin kysymys nousee toivottomuuteen päätyneestä umpikujasta, kun taas Daavidin pohdinnassa on valoisampi, voisi sanoa haltioitunut sävy. Kumpaankin tilanteeseen ihminen saattaa, ehkä useamkin kertaan, elämänsä aikana joutua tai päästä.

Job: Mikä on ihminen, kun pidät häntä noin tärkeänä ja alati valvot häntä? - Etkö voisi hetkeksi kääntää katsettasi pois? (Job 7:17, 19).

Daavid: ”Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen? Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes jumal’olennon, sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella (Ps. 8:5, 6).

Kirjailija ja runoilija **Alpo Noponen** on useimmille tuttu kahdesta joulurunostaan: *Kun maass’ on hanki* (säv. Otto Kotilainen) ja *Arkihuolesi kaikki heitä* (säv. Leevi Madetoja).

Monet tuntevat myös hänen runonsa, jossa hän pohtii ihmisen olemusta ja elämänvaiheita: ”*Olen miettinyt toisenkin tuokion, minä hetkenä ihminen kaunein on?*”

Hän ei puhu ulkonaisesta kauneudesta, vaan tarkastelee ihmisen eri ikäkausista ja niiden heijastamaa kauneutta. Hän ei kuitenkaan osaa asettaa niitä kauneusjärjestykseen ja siksi toistaa jokaisen ikävaiheen jälkeen: *Hän kaunis on. Min’ en tietää vois, minä hetkenä ihminen kauniimpi ois.*

Minulla on tänään neljä syytä kiinnittää teidän huomionne tähän runoon. 1) Runon sisältö liittyy teemaani ihmiselämän vaiheista ja Jumalan halusta olla niissä mukana. 2) Alpo Noponen on syn-

Milloin Jumala kaunein on?

Eräälle japanilaiselle odottavalle äidille sanottiin, että hänen ennenaikaisesti syntynyt lapsensa olisi vaikeasti vammaisen eikä eläisi kauan. Silti hän halusi tehtävän kaiken, mitä tehtävissä oli, lapsen pelastamiseksi. Miksi tämä turha vaiva? – Haluan olla hänelle paras mahdollinen äiti sen ajan, minkä saan, nainen perusteli. Ehkä Jumalakin haluaa olla paras Isä sen ajan, minkä saa, myös niille, joita ei voi ikuistaa. Antaa siksi jumalattomankin menestyä (Ps. 73: 2-5, 12). Ateisti, siinä missä uskovakin, saa nauttia Luojan lahjoista. Pahat saavat tehdä hyvää ja tuntea siitä tyydytystä, vaikka eivät siitä Jumalaa kiitäkään. Korkeita ihanteita, eettisiä periaatteita ja moraalialia ei ole ehdollistettu uskontunnustukseen. Ahkera työ, rehellisyys ja oikeudenmukaisuus koituvat myös sekulaarin yhteiskunnan hyväksi riippumatta siitä, kuka niitä harjoittaa. Sellainen on Jumala.

Ihmisvaistojen ”luonnonlaki” on, että oma lapsi on kaunein. Lienekö Luoja saman lain alainen, kun näkee kauneuden ennenaikaisesti kuolleissa lapsissaan, iloitsee ”ontuvista”, nostaa heidät ”kunniaan” (Miika 4:6,7; Sefanja 3:17,19). Jumala on sellainen.

Yleensä on noloa tulla valituksi työhön, joukkueeseen tai kaveriksi armosta. Nainen ei halua johtajaksi lakisääteisen naiskiintiön vaan ansioidensa vuoksi. Ihmissarmossa antajan koetaan asettuvan saajan yläpuolelle. Jumalan armahtama säilyttää täyden itsetuntonsa, sillä vastaanottaessaan armon hän kruunaa ja kaunistaa Jumalaa: ”Herra, nimesi *kunnian* tähden anna anteeksi” (Ps. 25:11). Jumala komistautuu kunniaan anteeksiannolla, ja ihminen saa aihetta kehua: Sellainen Jumalani on! – *SM*

tynyt Rantasalmella. 3) Hän kuoli 1927 eli 90 vuotta sitten. 4) Alpo Noposen kuolinvuonna samassa pitäjässä, Rantasalmella, **Kärkkäisten** sukuun syntyi lapsi, joka sai nimekseen **Tauno**. Tiistaina 8.8.2017 hänen syntymästään tuli kuluneeksi tasan 90 vuotta.

Vaikka mainitsin Taunon nimen, te jokainen löydätte itsenne jossakin kohtaa puhettani.

*Olen miettinyt toisenkin tuokion,
minä aikana ihminen kaunein on...*

Lapsuus

*Valokummulla suojatun kotimäen
hänen lapsena leikkivän ensin näen,
sinitaivaan puhtaus silmissään,
sulot kutrit kullasta ympäri pään.*

*Elon nuoren siinä on aamunkoi,
jota päivä kaukainen purppuroi.*

*Hän on ystävä tähtien, enkelten,
hän on kevään kaunehin kukkanen,
hän on toivon nouseva, vihryt saari,
hän on auringon hohde ja sateenkaari.*

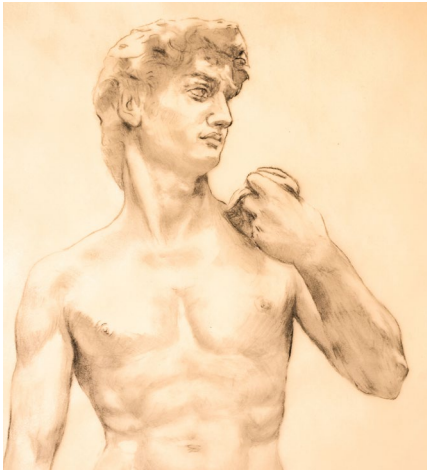
*Hänt aina ma katselen ihailuin,
väliin kyynele-silmin, mut naurussa suin.*

*Hän kaunis on, min' en tietää vois,
minä hetkenä ihminen kauniimpi ois.*

Raamattu puhuu kahdenlaisesta kauneudesta. Siellä tapaa ulkonaisesti kauniita naisia (mm. Saara, Rebekka, Raakel, Ester ja Jobin tyttävät) sekä miehiä (mm. Joosef, Saul, Daavid, Daniel ja hänen toverinsa). Mutta se kauneus, mikä Pietarin mukaan on Jumalan silmissä kallisarvoista (1 Piet. 3:3) on sisäistä kauneutta. Daavid, joka itse oli ”verevä, kaunissilmäinen ja sorea nähdä” (Sam. 16:12), sanoo Herrasta: ”Hän kaunistaa nöyrät pelastuksella (Ps. 149:4). Erään virren sanat nousevat tästä ajatuksesta: ”Armollaan kruunaa, kaunista”.

Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskisi heihin. Opetuslapset moittivat tuoja. Sen huomattuaan Jeesus närkästyti ja sanoi heille: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni alkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä (Markus. 10:13-16). *Jatk. s. 6*

Jumalan kuvaksi – hänetkin?

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Michelangelon (1475-1564) ”Daavid” -veistoksen mukaan grafiittikynäpiirros: Sinikka Mäkivierikko.

Millainen olisi alkuperäinen, turmeluttamaton minämme? ”Kun se käy ilmi, meistä tulee *hänen* kaltaisiaan” (1 Joh. 3:2). Ihmisen Poikana ”Jumalan olemuksen kuva” (Hepr. 1:3) joutui kätkemään osan itsestään (Fil. 2:7).

Viimeisenä iltana ystäviensä kanssa hän toivoi näiden tietävän, millainen hän todellisuudessa oli – ”kirkkaudessa”, ”Isän luona”, ”ennen maailman syntyä” (Joh. 17:5, 24). Hän ”tahtoi” (niin tekstissä sanotaan) maasta saamiensa *ihmisten* olevan siellä missä hänkin.

Kun näitä *hänen* ihmisiään tässä maailmassa kyseenalaistetaan, vainotaan, kidutetaan ja surmataan, kuinka vaikeaa täytyykään olla Kristuksen odottaa sitä hetkeä, jolloin saa näyttää, keitä nämä oikeasti ovat, minne he kuuluvat ja millainen hän, jolle he kuuluvat, on – ”sellaisena kuin hän on” (1 Joh. 3:2). – *SM*

Jeesus näin rohkaisi äitejä sellaiseen heidän lapsiaan koskevaan uskonnonharjoitukseen, jossa he antavat lapselle rakastavan, turvallisen ja siunaavan läheisyyden. Siunaava tarkoittaa tässä lapsen hyväksyntää juuri sellaisena kuin hän on.

Alpo Noposen kuvailemaan elämänsä kauneuteen oli tullut Jeesuksen teon, armon, kosketuksesta, taivaallinen sävy jo lapsuudessa.

Nuoruus

Lapsuus vaihtuu nuoruudeksi. Tehtyään itse ensin uskonratkaisun Tauno lähti Rantasalmelta 14-vuotiaana kirjallisuuskentälle, sieltä Toivonlinnan kristilliseen oppilaitokseen ja sen jälkeen Ruotsiin, ensin Nyhyttanin parantolaan, sieltä jälleen kirjallisuuskentälle ja sitten opiskelemaan Adventtikirkon kouluun, Ekebyholmiin.

Alpo Noponen kuvailee nuorukaisen elämän matkaa näin:

*Minä nuorukaisena sitten saan
hänen nähdä rientävän maailmaan.
On toiveita täysi ja uljas hän,
hän uhkui voimia elämän;
Viel' otsalla kirkkaus aamuinen
kun sankari käypi hän riemuiten,
on poskilla verevä rusko,
poven täyttää luottamus, usko.
Hän seppelöidyillä purrellaan
elon virtaa valmis on laskemaan.
Meren aavan hän etsivi selkää,
ei kareja, myrskyjä pelkää.
Sen tehdä mi toisilta kesken jää,
sen voittaa, min vuoksi muut maatuu.
Sen tahtovi hän, se on määränpää,
hän sen saavuttaa tahi kaatuu.
Kun silmänsä näen mä säihkyvän,
kun uhrauksiin on valmis hän,
hän kaunis on, min' en tietää vois,
minä hetkenä ihminen kauniimpi ois.*

”Muista Luojaasi nuoruudessaasi”, opasti Salomo (Saar. 12:1). Jeesus oli juuri noussut ylös lasten keskeltä jatkamaan

”Voima on nuorukaisen kunnia” (San. 20:29). **Giovanni Lorenzo Bernini** (1598-1680): ”Daavid” – valmiina linkomaan kiven kohti Goljatia.

matkaansa eteenpäin, kun yllättäen eräs nuorukainen juoksee hänen eteensä ja kysyy: ”Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, että perisin iankaikkisen elämän?” (Mark. 10:17-22). Kerrotaan, että Jeesus katsahti häneen ja rakasti häntä ja kutsui hänet pysyvästi seuraansa. Nuorukaisen rikkaudet muodostuivat kuitenkin esteeksi. Tässä olisi ollut mahdollisuus Jumalan armon kaunistavaan kosketuk-

seen. Terve itsetunto on usein elämän tässä vaiheessa vielä etsinnässä. Jumala asetti nuoria kuninkaiksi ja profeetoiksi. Arkuus ihmisen puolelta ilmenee usein hengellisten kysymysten kohdalla. Pietarilla sitä esiintyi pitkälti aikuisikään. Nuorelle Jeremiaalle Herra sanoi: ”Älä sano: ”Minä olen nuori” (Jer. 1:7).

Väheksyntää voi tulla myös muilta ihmisiltä. Paavali rohkaisi nuorta Timoteusta sellaisen varalta: ”Kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi tähden”. (1 Tim. 4.12).

Miehuus

Maailmalle lähtenyt nuorukainen Rantasalmelta varttui mieheksi. Pari kolme vuotta päälle kahdenkymmenen Tauno sai kutsun Adventtikirkon palvelukseen. Siitä urkeni pitkä ja vaikutusvoimainen ura talousasioitten hoitamisessa piirikunnassa, Kirjatoimessa, unionissa, Englannissa ja Afrikassa, sekä työvierailuna useissa maissa.

*Hänet kesässä kypsässä nähdä saan.
Häll on elämän vakavuus kasvoillaan,
hän taistelee ja tekee työtä,
tuul' enemmän vastahan käy kuin myötä.
Hänen matkan varrella ainaaan
on pakko hillitä purjeitaan,
sillä keskellä kurohuvan aallokon
hänen pieni purtensa vaarass on.
Elo peittää niin monet toivehet,
monet kuihtuvat kesken kukkaset,
minne kylvää hän, siitä toinen niittää,
häntä tuskin kenkään muistaa ja kiittää,
joka riemu murehen myöskin tuo,
valonhetket kaikki ne varjon luo.
Hän on vavissut kohtalon ankaruutta,
kun huolen jälkeen sai huolta uutta,
hän on onnen [kohtalon]
iskuista maass' maannut,
mut kilvoituksista vain ei laannut,
kun toipui, riensi hän taistoon samaan,
hän oppi itsensä unhoittamaan,
hän velvollisuutensa täyttäen
niin siirtyi päivästä toiseen.
Hiki virtaa otsalta, rinta lyö,*

KUVA: SINIKKA MÄRKIVIERIKKO

Toivonlinna valmistui suuren laman aikana 1932, samana vuonna kuin Ruotsin adventtikirkko osti Ekebyholmin. Löytyykö tänään samaa näkemystä, uskoa, uhrimieltä?

Toivonlinna (nyk. Suomen kristillinen yhteiskoulu) on ainutlaatuinen jo sijainniltaan meren rannalla. Siitä kannattaa pitää kiinni. Kannatetaan siis!
Toivonlinnan Tuki r.y.
<http://www.skyk.fi/toivonlinnan-tuki-ry/>
Sihteeri: *Jaana Shelby*,
+358-44-503 6867

KUVA: SINIKKA MÄRKIVIERIKKO

Ekebyholmin linna 1600-luvulta toimii asuntolana 2000-luvun koululaisille.

*mut jalouden leimankin antaa työ.
Kun joskus hän pyyhkivi otsalta hien ja huokaa hetkisen laidassa tien, hänen katseessaan ja piirteissään näen jälkiä kestetyin myrskysään, näen suuren, ylevän ilmehen, joka uhmii oikkuja hetkien, jopa sortuessakin vielä on luja pantti voittoisan taisteloon...*

Jatkuu s. 8

Jatkoa sivulta 7

*Hän kaunis on, min' en tietää vois,
minä hetkenä ihminen kauniimpi ois.*

Ehkä kaikkein kauneimman kutsun armolla kruunattavaksi, kaunistettavaksi Jeesus esittää juuri tälle ryhmälle: Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat, Minä annan teille levon” (Matt. 11:28).

Vanhuus

*Hänet näen sitten vanhuuden syksyllä,
pää harmaana, hartiat kyyryssä,
ovat kasvot rypyiset, silmissä on
valo lauhtunut ilta-aurionon.
Tuoss' sauvan turvissa astuu hän,
ja näyttää alati miettivän
tien kulkua kummuilta lapsuuden
sen loppuun, hautojen äärehen.*

Runo jatkuu, mutta en jatka Alpo No-
posen runoa tässä tilaisuudessa pidem-

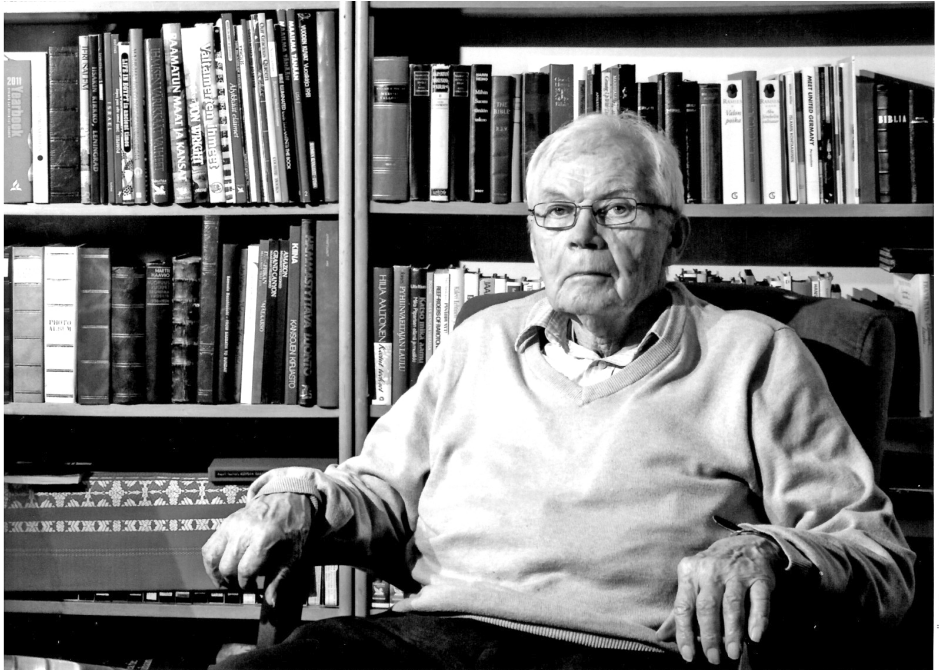
mälle. Runossa elämä vähitellen hiipuu pois. Vanhuutta tarkkaillessaan hän ei kuitenkaan malta olla lausumatta ihailu-
aan:

*Hän kaunis on, min' en tietää vois,
minä hetkenä ihminen kauniimpi ois.*

Runon jatkon sijaan muutaman sana Raamatusta. **Salomo:** ”Voima on nuorukaisten kunnia, ja harmaat hapsot ovat vanhusten kaunistus” (San. 20:29). **Daa-vid:** ”Vielä vanhuudessaan he tekevät hedelmää, ovat mehevät ja vihannat” (Ps. 92:15). Ja kaikkein kaunein teksti: **Jesaja:** Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama, hamaan harmaantumiseenne saakka minä kannan; niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan (Jes. 46:4). – Joel Niininen

Artikkeli pohjautuu Tampereen Adventtikirkossa 12.8.2017 pidettyyn saarnaan.

Onnittelut Tauno Kärkkäiselle myös Yläsali-lehden puolesta! Ja kiitokset uskollisesta taloudellisesta tuestasi. Tulkoon se takaisin tavalla, jota eniten arvostat!

KUVALÄHDE: VIB HARRI KUHALAMPI

Nurin- niskaista teologiaa

Suomen Kuvalehteä pidetään maan kuivimpana julkaisuna, ja koiranleuat ovatkin ristineet sen Suomen Kuvalehdeksi. Onneksi lehden viimeisellä aukeamalla on **Jukka Ukkolan** pakina, joka antaa vähän höystettä kuivuuteen. Jokin aika sitten Ukkola kysyi: ”Jos yrittää epäonnistua ja onnistuu siinä, onko silloin onnistunut vai epäonnistunut?”

Tämä muistutti Jeesuksen opetukselta, jossa epäonnistuminen on onnistumista ja onnistuminen epäonnistumista, voitto tappio ja tappio voitto: ”Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka sen minun tähteni kadottaa, on sen pelastava” (Luuk. 9.24).

Kyseessä on yksi keskeisiä Jeesuksen opetuksia, koska vastaava ajatus toistuu evankeliumeissa kerran toisensa jälkeen: ”Joka yrittää turvata elämänsä, kadottaa sen, mutta joka sen kadottaa, on pelastava sen omakseen” (Luuk. 17.33). ”Joka rakastaa elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka tässä maailmassa panee alttiiksi elämänsä, saa osakseen ikuisen elämän” (Joh. 12:25).

Joka onnistuu oman elämänsä pelastamisessa, menettää sen, mutta joka epäonnistuu, kadottaa elämänsä Jeesuksen tähden, hän voittaa sen. Olisiko tämän merkitykselle sopivia suomennoksia: Raha tai hyvä asema ei ole tae hyvästä ihmisestä. Todellinen onni voi olla silläkin, joka ei pysty maalliseen turvaamaan. Ihminen, joka elää vain tätä elämää varten, ei saa todellista elämää. Ajallinen menestys voi tuoda hengellisen konkursin, mutta uhraukset Jumalan vuoksi ovat aina voitto.

Mielenkiintoisia paradokseja, Jeesuksen ylösalaisopetusta, jossa kaikki menee pääläelleen. Taustalla on kuitenkin

yksinkertainen totuus: Jumala mittaa asioita eri mitalla kuin me ihmiset. Maallisesti tärkeät asiat, raha, asema, menestys, ihmisten arvostus tai tunne onnistumisesta eivät taivaan vaa’assa paina mitään. Ajalliset voitot eivät vaikuta taivaan pankin saldoon eivätkä kannu ikuiseen asti. Aika vähän rikkaimmatkaan täältä tulevaan elämään vievät.

Maalliseen keskittyminen merkitsee todellisen elämän menettämistä, koska meitä kehoitetaan etsimään *ensin* Jumalan valtakuntaa ja *sitten* luottamaan, että hän antaa meille kaiken, mitä ajallisestikin tarvitsemme. Jeesuksen seuraaja ottaa joka päivä ristinsä ja seuraa häntä, ei omaa tahtoaan. Vain tällä tavoin kaikki hyvä, mitä saamme, on Jumalan lahjaa eikä meidän saavutustamme, jollaiseksi sitä vihollisen ja oman itsekeskeisyytemme pettämänä luulemme.

Jumala *voi* antaa jollekulle varoja aivan kuten hän antoi Aabrahamille, Daavidille tai Paavalille, jolla myös lienee ajoittain ollut tuntuvasti varallisuutta (kertoohan hän osaavansa elää niin runsaudessa kuin niukuudessaakin). Mutta todellinen voittaja on se, jolle Jumala on maallisia voittoja tärkeämpi.

Voitollinen tappio uskossa

Liitämme luonnostamme uskon ulkonnaisiin uskonharjoituksen muotoihin. Rukoilemme kädet ristissä, kohotettuna, polvillamme. Käytämme oikeita sanoja ”Isä meidän, joka olet...” Lisäämme loppuun: Aamen. Kuvittelemme, että kirkossakäyntimme on uskoa. Tai pidämme tiettyjen menojen suorittamista hengellisinä voittoina. Fariseuskin pystyy istumaan kirkossa hurskaan näköisenä, suorittamaan kaikki, mitä uskovalta odotetaan. Vain Jumala näkee sydämet. Vain Jumalan armo riittää pelastukseen. Puhe rististä onkin hulluutta niiden mielestä, jotka joutuvat kadotukseen. Meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima (1 Kor. 1:18).

– Kai Arasola

KUVA: SINIKKA MARJERIKKO

Miten jaotellaan vuohiin ja lampaisiin, jos jäljellä on vain vuohia?

Messias-gallerian Who is Who

Daniel Kindstedtin (*Dagens Nyheter* 28/9 2017) mielestä uskosta voidaan kyllä julkisesti keskustella radiossa ja televisiossa, mutta hartaudet ja jumalanpalvelukset ovat uskonnollista propagandaa, jota tosiasioiden pohjautuvilla, puolueettomilla public service -kanavilla ei tulisi sallia. Esimerkkinä epätoivoisesta yrityksestä tehdä uskosta relevanttia sekulaarissa maailmassa hän mainitsee hartausohjelmateeman *Evankeliumi Bruce Springsteenin* mukaan.

Voidaan tietysti kysyä, ratsastaako kristillisyyden rocklegenda siivellä. Mutta Kindstedt syyttää uskontoja vielä pahemmasta: ihmisten jaottelusta ”meihin” ja ”muihin” (*Dagens Nyheter* 28.9.2017).

Uutisvirrasta tiedämme, että uskonnollinen jaottelu voi johtaa hirmutekoihin. Uutta tällä alueella lienee *buddhalainen* terrori. Buddhalaisuuden kahdeksanosaiseen polkuun kuuluu mm. väkivallattomuus, rauha, hyväntahtoinen, rauhaa edistävä puhe, pidättäytyminen eripuraisesta ja vihaisesta puheesta.

Miten tähän sopii munkki **Ashin Wirathun** muslimivastainen agitaatio, jolle ei edes Nobelin rauhanpalkinnon

saanut Myanmarin johtaja **Aung San Suu Kyii** mahda mitään? Omasta mielestään Wirathu ei diskriminoi, hän vain varoittaa vaarasta kuin koira vieraasta, suojelee rakkaitaan, isänmaataan ja uskontoaan. Se, että hänen lietsomansa vainon seurauksena **rohingyoja** kuolee kuin kärpäsiä, ei estä Wirathua antamasta oppituntia, miten tulla paremmaksi buddhalaiseksi, joka ei tee pahaa kärpäsellekään:

”Ensiksi: Sinun täytyy tuntee myötätuntoa kärpästä kohtaan. Ajattele mielesäsi, että se tarvitsee sinua, koska sillä ei ole perhettä, joka antaisi sille ruokaa. Toiseksi: Sinun täytyy yrittää asettua sen asemaan.” Wirathun versiossa Buddhan hyväntahtoisuus kaikkia tietoisia olentoja kohtaan ei näytä koskevan rohingyomuslimoja (*The Guardian*: ”It only takes one terrorist’: the Buddhist monk who reviles Myanmar Muslims”, 12.5.2017).

Jaottelu ei ole vain uskonnollinen ilmiö. Göteborgissa 30.9. mieltään osoittanut uusnatsistinen **Nordiska motståndsrörelsen** (NMR), Saksan vaaleissa menestynyt äärikansallinen **Alternative für Deutschland** (AfD) ja muut samanmieliset poliittiset pelastajat eivät pelastetussa maassa jättäisi jaoteltavaa. ”Muita” ei enää olisi.

Messiaaniseen mantteliin sonnustautuu myös talouselämä. **Nordic Business Forum** veti 2-3.10.2017 Helsinkiin 7500 yritysmaailman vaikuttajaa 35 maasta. ”Herätyskokoukseksi” luonnehditun seminaarin teemana oli *vastuu, tarkoitus ja johtajuus*. Tavoite on tuottaa johtajia, jotka ”muuttavat maailmaa”, ratkaisevat esimerkiksi kysymyksen, miten 7,6 miljardia ihmistä voisivat löytää onnellisuuden. No, miten?

– Ensin on saatava perustarpeet tyydytettyä, sitten edetään henkisen evoluution tasolle. Seuraava, *next level human*, on tulevaisuuden ihminen, joka ymmärtää: Jos meillä ei ole tätä planeettaa, meillä ei ole mitään. Sellainen pelastaa meidät

itseltämme, markkinointiyhtiö Sherpan toimitusjohtaja **Jukka Niittymaa** kertaa muistiinpanoistaan.

Vuonna 2011 pyrittiin ”maailman pelastamiseen”. Entä nyt? – Kyllä mä haen täältä lupauksia paremmasta huomiosesta, Niittymaa tunnustaa (HS 4.10.2017).

”Täällä on Messias!” ”Messias on tuolla!” – ennustus (Matt. 24:23) toteutuu sangen monikasvoisesti. Yhteistä nykymessiaiden evankeliumeille on pelastus, suojele, tulevaisuuden turvaaminen. Miten ja kenen ehdoilla – siinä on ero oikeaan Messiaaseen nähden.

Sekularismi-Messiaan menetelmä on eliminoitava kaikki, mikä sitä mahdollisesti kyseenalaistaa. Eikö se vasta jaottelua olekin?

Faktaa on, että tosiasioihin perustuvan ja puolueettoman maailmankuvan keskellä muhii jaottelun aggressiivisimpia muotoja. Kysymään joutuu myös sitä, miksi *next level human* ei ole tullut siihenkään osaan maailmaa, missä perustarpeet on jo tyydytetty.

Kuka on Messias? Onko hän tullut, vai pitääkö meidän jotain toista odottaman? – SM

Voittoisa valloittaja-Messias kelpaa aina ja kaikille.

Tasapainoinen vai haalea?

Joskus keskustellessani ihmisten kanssa, siitä mitä Raamatun sanassa pitäisi noudattaa ja mitä ei, jotkut ovat sanoneet: ”Meidän pitäisi olla tasapainoisia.”

Tämä herättää kysymyksen: Mitä tarkoitetaan tasapainoisella? Pitäisikö meidän kenties tehdä ”sopivasti” kompromisseja maailman kanssa? Pitäisikö meidän ottaa Raamatusta osa ja toinen osa unohtaa (huomioon ottaen tietenkin kulttuuriset asiat). Pitäisikö meidän aina toteuttaa vähän lihamme himoja pysyäksemme armon alla emmekä lankeaisi lakihenkisyyteen?

Ongelma on todellinen. On henkilöitä jotka menettävät pelastusvarmuutensa jokaisesta askeleestakin, jonka he ottavat väärään suuntaan, ja henkilöitä, jotka sanovat, etteivät ihmiset voi tehdä mitään, mikä veisi heiltä pois Jumalan armon, kun se on kerran vastaanotettu.

Miten voimme välttää putoamista näihin kahteen kuoppaan ja olla Jumalan silmissä oikealla tavalla tasapainoisia? Vastaus on yksinkertainen: kaikki. Otetaan kaikki mitä Raamatussa on kirjoitettu.

Jeesus sanoi: ”Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeiltä uskomaan *kaikkea* sitä, minkä profeetat ovat puhuneet! –Ja hän alkoi Mooseksesta ja *kaikista* profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli *kaikissa* kirjoituksissa sanottu (Luuk.24:25, 27).

Opetuslapsilla ja juutalaisilla ei ollut ongelmaa uskoa osaa messiaanista ennustuksista. Heillä ei ollut ongelmaa uskoa sitä, että messias tulisi kuninkaana, joka hallitsisi rautaisella valtikalla. Tai että hän tulisi valloittajana. Mutta heidän näkemykseensä ei sopinut se, että messias tulisi nöyränä, kärsivällisenä, rakastavana ja armahtavana, joka ei valloittaisi maailmaa Rooman vallalta, vaan koko maailman synnin vallalta kuoleamalla meidän sijaisnamme.

Jatk. s. 12

Tasapainoinen..., jatk. sivulta 11

Samoin tänä päivänä monet ovat syylistyneet samankaltaiseen valikoimiseen (myönnän, minä myös). Toiset poimivat ne tekstit, joissa korostuu syntien anteeksiantaminen, toiset ne tekstit, joissa voimakkaasti korostetaan pyhittäytymistä. Meidän täytyy ymmärtää, että ne eivät ole ristiriidassa keskenään – Jumala haluaa meidän hyväksyvän molemmat.

Meillä ei olisi tätä ongelmaa, jos jokainen avaisi Raamatun nöyrällä ja avoimella mielellä rukoillen Jumalalta johdatusta. Meidän tulee tutkia avoimesti koko Raamatua, niitäkin osia, jotka ovat ristiriidassa meidän nykyisen maailman-

katsomuksen ja teologian kanssa.

Haluan haastaa kaikkia tulemaan be-realaisten kaltaisiksi, jotka: ”ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin” (Apt.17:11). Jeesus on luvannut meille jokaiselle Pyhän Hengen, joka johdattaa kaikkeen totuuteen ja muistuttaa Jeesuksen opetuksista.

Jumala ei jätä kansaansa pimeyteen niin kauan kun emme itse halua pysyä pimeydessä. Rukoilkaamme siis kukin henkilökohtaisesti: Jumala, johdata minut kaikkeen totuuteen, vaikka se olisi ristiriidassa minun nykyisen uskoni kanssa.
– Harri Kotamäki

Lasi täynnä? Kyllä – itseään. Umpilasia, piripintaan. Ei voi täyttää, ei astiana käyttää. Kaunis katsella? Design: Harri Koskinen. Luonto täyttää ihmismielen, millä vain saa. Umpilasilla kuplineen? Hengellä? ”Antakaa Hengen täyttää.” Sallikaa. Henki ei täytä väkisin.

Löytöjä Kiven sisältä

Jukola on ollut vuokrattuna nahkapeitturille. Vuokra-aika lähestyy loppuaan. Saatuaan mylläripaikan nahkapeitturi haluaa lähteä etuajassa. Aleksis Kiven kirjassa *Seitsemän veljestä* (s. 275, 276) käydään asiasta seuraava keskustelu:

”Tuomas: Parasta että välttyi hän tieltämme tavallista vikkelämmiin; sillä hänen kaatensa ei ole nostanut Jukolaa, vaan kaatanut yhä enemmän; ja vuokraansa ei

ole hän maksanut meille yhtään ainoaa jyvää.

Aapo: Tuon kaiken tuomitsis laki hänen maksamaan, mutta millä hän sen tekis?

Tuomas: Siihen on hän ikuisesti voimaton, ellei pane hän pantiksi kurjaa sielunsa.

Aapo: Työtuomion kautta hän ehkä viimein maksaisi kaikki, mutta rässyllä on kivuloinen muija ja monta mankuvaa lasta.

Juhani: Menköön herraansa tämä kurja nahjus. Niin, olkoon hän meistä kuitti. Myös on huono onni koetellut häntä näiden kymmenen vuoden mennessä; sitä ei taida kieltää. Mutta vaikka olisikin onni armahin häntä syleillyt, niin eipä ole hän koskaan syntynyt talontekijäksi mieheksi; tarvitaanpa siinä vähän potraa pokkoa, mutta siihen ei löydy hänessä kurssia enemmän kuin kintaassa. Sentähden menköön hän nalkkeilemaan myllyänsä, mutta me tahdomme näyttää kuinka tehdään Jukolasta pitäjämme uhkein talo.”

Kivi on saanut sydämensiirron, niin armollisesti hän suhtautuu surkeaan luomukseensa (hänhän sen nahkapeitturin teokseensa loi).

Meille kaikille ”kivisille” ja ”sorasille” luvataan: ”Minä otan teidän rinnastanne kivisydämen pois ja annan tilalle elävän sydämen” (Hes. 36:26).
– SM

Punaiset oranssit

Mikä on maailmanlaajuisesti eniten myyty suomalainen designtuote? Muutama vihje: 1) Sitä on myyty yli miljardi kappaletta, 2) Valmistaja on Suomen vanhin ja yksi länsimaiden vanhimpia yrityksiä (perustettu 1649, toimii 30 eri maassa, työllistää noin 8600 henkilöä). 3) Tuote täyttää tänä vuonna 50. Sen kunniaksi on näyttely Designmuseossa Helsingissä 8.9. - 29.10.2017. 4) Niitä on moniin eri tarkoituksiin. On yleis-, kangas-, paperi-, monitoimi-, keittiö-, yrtti-, lintu-, kala-, on hius-, kynsi-, lanka-, koruompelu-, harkko-, ensi-, lasten-, toimisto-, kääntö-, jopa Suomi 100 -sellaiset (ne juhlan kunniaksi sinivalkoiset). 5) Sen väri on rekisteröity tavaramerkki Suomessa, USA:ssa ja Kanadassa. Aluperin ei sitä väriä ajateltukaan; siitä saa syyttää/kiittää pihä tuotantolinjan työläistä, joka ei hennonut heittää hukkaan koneessa mehulingon valmistuksen jäljiltä ollutta seosta, vaan käytti sen tämän tuotteen mallikappaleiden valuun. Sattumaväristä tuli esineen ja koko firman brändiväri.

6) Tuotteen suunnitteli **Olof Bäckström** (1922-1998), Kirkkonummella syntynyt, Tammissaarella sairauskohtaukseen 75-vuotiaana kuollut sähköinsinööri, josta tuli teollisuusmuotoilija, jonka tuote on nyt maailman museoiden (mm. New Yorkin modernin taiteen museon) pysyvissä kokoelmissa.

7) Koskaan ennen ei juuri tämän esineen valmistuksessa ollut käytetty muovia, ainoastaan metallia, mikä oli tehnyt siitä kalliin hankkia. Nyt saatiin laatutuote jokaisen kukkarolle sopivaan hintaan. USA:ssa se on päässyt suosittelujen koulutarvikkeiden hankintalistalle.

8) Raamatussa ei tiettävästi käyettä siitä samaa nimitystä kuin me, mutta vastaavaa välinettä on tarvittu mm. seuraavan tekstin toteuttamiseen: ”Kuin kutoja minä olen kiertänyt loppuun elämäni

KUVALÄHDE INTERNET. VÄRI- YHÄMUOKKAUS. S.M.

Olof Bäckströmin suunnitteleman tuotteen käyttäjistä harva tietää, ketä kiittää. Niin Luojanakin tuotteita monet käyttävät, itse Luoja ”eivät ole kunnioittaneet ja kiittäneet” (Room. 1:20, 21). Ilman Nobelia jäi gravitaatioilmiöiden ja molekyyläristen mekanismien Tekijä. Näkijät palkittiin, vaikka eivät tee muuta kuin katselevat vierestä, miten kaikki toimii.

kankaan, ja nyt minut leikataan loimilangoista irti” (Jes. 39:12).

Jos et vielä ole arvannut, pengo laatikoitasi tai kaappejasi. Melko varmasti jostain pistää esiin *Fiskarsin oranssit*. Sana *sakset* lienee tarpeeton toistaa. Punaiset oranssit ovat *Fiskarsin oranssit* punakahvaisina – muotoiltu meitä vasenkätisiä varten.

Huipputuotteen ergonomisesti vieläkin paremmaksi muotoilusta saamme kiittää **Olavi Lindeniä** (s. 1946), jonka ansiosta ”oranssit” pysyvät terävinä: hänen ensimmäinen ”oma” tuotteensa muotoilijana Fiskarsilla oli saksenteroitin. Muuten hänet tunnetaan ”miehenä, joka keksi kirveen uudelleen”. Johannes Kastaja ehkä saarnaisi tänään: ”Jo on X21 pantu puun juurelle” (Matt. 3:10). Fiskarsin metsäkirves.

Kirvesinnovaatioidensa edellytyksenä Lindén korostaa sitä, että ”oli traktori ja metsää, joten saatoimme testata uutta kirvestä perin pohjin”. Mistä löytyisi ”metsää” ja ”traktoreita” Jumalan designtuotteen, pelastuksen kypärän, saattamiseksi jokaisen päähän? – SM

Kiitos, Ruotsi!

Ruotsin *Finlands sak är vår* -kampanja talvi-sodan (30.11.1939-13.3.1940) aikana oli suoranainen kansanliike. Sitä tukivat organisaatiot kuten **LO, SAF, Industriböbundet**, samoin kulttuuriväki taiteilijat, toimittajat, kirjailijat (mm. **Harry Martinsson, Vilhelm Moberg, Evert Taube**) ym. Tuen kokonaisarvoksi nykyrahassa arvioidaan noin 10 mrd. kr. Valtionlainaa siitä oli 300 milj. kr, mikä oli enemmän kuin Ruotsin oma puolustusbudjetti 1939-1940.

Suomalaisissa joukko-osastoissa taisteli 500 ruotsalaista. Sen lisäksi vapaaehtoiseen palvelukseen ilmoittautui noin 12700 miestä, joista 8260 hyväksyttiin. Kaikki eivät ehtineet rintamalle, rauha tuli ”väliin”. Sallassa Mannerheim kiitti siellä koolla olleita 4000:ää ruotsalaista: ”Se, että vain osa teistä ehti mukaan aseelliseen kamppailuun, ei vähennä teidän jalon pyrkimyksenne arvoa.”

”Se, että vain osa teistä ehti mukaan aseelliseen kamppailuun, ei vähennä teidän jalon pyrkimyksenne arvoa.”

Mannerheimin ratsastajapatsas, Helsinki. Aimo Tukiainen, 1960.

Svenska Frivilligkåren on suurin vapaaehtoisvärväys, mitä mikään yksittäinen Euroopan maa koskaan on toiselle maalle tarjonnut. Lentolaihue F19, joka vastasi Lapin ja Pohjois-Suomen ilmapuolustuksesta, käsitti 1/3 Ruotsin tuolloisesta ilmavoimien vahvuudesta. Koska Ruotsi oli virallisesti neutraali maa, koneet maalattiin Suomen tunnuksin, sotilashenkilöstö irtisanoutui muodollisesti Ruotsin armeijasta siksi aikaa kuin osallistuivat sotaan Suomessa, ja myös sotilallinen apu rahoitettiin pääosin yksityisvaroin ja lahjoituksin. Oikeampaa onkin sanoa: Kiitos, *ruotsalaiset!* – *SM*

Lähteitä: *Svenska Dagbladet* 5.12.2004; *Sydsvenskan* 11.1.2009; *Dagens Nyheter* 13.1.2009; *Wikipedia*

Vuosina 1939-1945 Suomesta evakuoitiin pohjoismaihin noin 80 000 lasta, yksistään Ruotsiin 72 000. Noin 15 500 jäi pysyvästi ”evakkoon”.

Lutnantti Orvar Nilssonin (1919-2008) vapaaehtoisolki. Hän osallistui sekä talvi- että jatkosotaan. Kirjassaan När Finlands sak var min (Suomessa: Suomen asiasta tuli omani – ruotsalaisen vapaaehtoisuuden muistoja talvi- ja jatkosodasta) hän kertoo tästä ajasta.

Elokuvasssa Tali-Ihantala 1944 (Ruotsissa: Slaget om Finland) hänen roolihenkilöään esitti Jesper Malm.

Kun yleisö Riksförbundet Finska Krigsbarn -järjestön 15-vuotisjuhlassa (2007) osoitti suosiotaan seisten, Nilsson sanoi sen olleen ensimmäinen kerta, kun hän saa niin varauksetonta arvostusta. Ruotsissa vapaaehtoisia saatettiin leimata jopa natseiksi. – En koskaan taistellut ”Saksan rinnalla”, taistelin Suomen puolesta Venäjää vastaan, hän vakuuttaa.

”Sotalapsi”. Hangon Rintamamuseo, kesällä 2017.

Aseita ja auttajia

Paavali, ”valittu ase” (Apt. 9:5), varoitti: ”Älkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi” (Room 6:13). Jumala pitää yhtä pahana niitä, jotka ”ryhtyvät väärintekijöiden auttajiksi” (Jes. 31:2). Sellaiseksi Israel kokee **Kirkkojen maailmanneuvoston** (KMN) yksipuolisen Israel-kritiikin, diplomaattisen sodankäynnin ja yhteistyön vuoksi sellaisten tahojen kanssa, joiden agendalla on Israelin pyyhkäiseminen pois maailmankartalta (*The Jerusalem Post*, 18.9.2017).

”Maailmanneuvosto on onnistunut toiminnallaan antamaan modernille antisemitismille kristilliset kasvot”, raportoi **The European Coalition for Israel** (ECI). Kristittyjen ja juutalaisten suhteiden asiantuntija, walesilainen **Malcolm Lowe**, näkee KMN:n pääjärjestön olevan ”vasta antisemitistisen pedon alkua”. Yksi sen jäsenjärjestö, **Ecumenical Accompaniment Program in Palestine and Israel** (EAPPI), on osoittautunut

olevan etunenässä edistämässä **Boycott, Divestment and Sanctions** (BDS) -kampanjaa. Aktivistit ovat vapaaehtoisuustyöntekijä-viisumin sijasta soluttautuneet Israeliin turistiviisumilla osallistuaakseen laittomuuksiin siellä. Pääpaikkana on ollut kristillinen kirkko Jerusalemin vanhassa kaupungissa.

Jos järjestö taitaisi peistä ihmisoi-keuksien ja kansainvälisen oikeuden puolesta, miksi boikotti kohdistuu juuri ja vain Israeliin, ei muihin maihin, missä oikeuksia todella loukataan? Israelin tulkinta KMN:n motiiveista on tarve pitää hyvät suhteet Lähi-Idän arabiväestöön (*The Jerusalem Post* 18.9.2017). Heitäkö eniten pelätään? Ehkei syyttä. Iranin yli 830 miljoonaan dollariin noussut tuki terroristijärjestö Hizbollahille (*The Jerusalem Post* 15.9.2017) menee tuskin vain hyväntekeväisyystarkoituksiin. – SM

BDS pyrkii saamaan a) ihmiset boikotoimaan israelilaisia tuotteita, b) yritykset välttämään sijoitus- ja liiketoimintaa Israelissa, c) eri maat ja kansainväliset yhteisöt poliittisesti painostamaan Israelia.

Yksi heistä – nyt poissa

Pertti Kiviniemi (1935-2017) sai ”matkalaukun” käteensä ja ”kartan” sydämeensä 28.1.1935 Viipurissa. Seitsemästä lapsesta Pertti oli neljäs. Elettiin hyvin vaatimattomasti ja säästeliäästi. Kun sota syttyi, puute paheni. Vuonna 1942, kun Pertti oli 7-vuotias ja pienempi veli Torsti 3, vanhempien oli pakko lähettää heidät sotalapsina Ruotsiin. Molemmat päätyivät Ornungaan Boråsin lähellä.

Vuonna 1946 kaikki sotalapset saivat palata kotiin, mutta kumpikaan pojista ei halunnut jäädä Suomeen. Äiti oli pitänyt heihin yhteyttä sotavuosina, mutta silti hänestä tuntui kuin olisi menettänyt nämä kaksi poikaansa. ”Tavallaan hän oli oikeassa”, Pertti myönsi. Kun Pertti tammikuussa 2017 täytti 82, hän kertoi kapsäkkireissustaan Maarianhaminan Adventtikirkossa pieni, kulunut matkalaukku mukanaan. Kyyneleet tulvivat vanhan miehen silmistä tämän muistellessa matkaa, jolle lähti 75 vuotta sitten.

Ruotsissa Pertti tapasi tulevan matkakumppaninsa, **Katien**. He rakensivat talon Rånäsiin, lapsia syntyi neljä. Lastenlapsia on 13. Katien käydessä ansio-työssä Pertti oli koti-isänä. Hän piti kovasti ruoanlaitosta. Hän rakasti lapsia. Nämä saivat olla hänen mukanaan kaikissa talon toimissa, ja paljon muutakin hauskaa tehtiin yhdessä. Kun Katie tuli työstä kotiin, Pertti lähti pitkille kävelylenkeilleen luontoon latautumaan.

Ompelukonekorjaajaksi valmistuttuaan 1958 hän työskenteli Valmsvarnan palveluksesa Boråsin ja Tukholman alueella, sittemmin myös kiertävänä huolto- ja myyntimiehenä Pohjois-Ruotissa. Sisätyötä hän ei voinut ajatellakaan, eikä hän siksi ollut koskaan vakinaisessa työssä. Niinpä hän joutui paljon matkustelemaan työn vuoksi. Pertissä oli eräänlainen sisäinen levottomuus, vaellusvietti, joka houkutteli yhä uusiin kohteisiin.

Missä perhe asuikin, Pertillä oli aina oma versta. Kätevästä käsistään hän korjaili kaikkea autoista ja taloista lähtien.

Jatk. sivulla 18

Monikerrok-
sinen huvila
”miljoonine”
rappuineen käy
kuntosalista jo
yhdellä kukkien
kastelukierrok-
sella.

KUVA: ARI-MARKKINEN

Hiljennyt huvila meren rannalla

– Aja sinä, minua väsyttää, **Ossi Frondelius** sanoi kyytiläiselleen matkalla Oulun työstä kohti Tornion kotia. Kyytiläinen otti ajovastuun. Ossi vaipui uneen. Jonkin ajan kuluttua hän havahtui täysin herille.

– Pomppasin pystyyn kuin tikku. Näin, että olimme juuri ajamassa ojaan. Sain viime hetkellä kiinni raitista ja ohjasin auton takaisin tielle. Kakkoskuskikin oli nukahtanut.

Syvästä unesta herätessä kestää aikansa, ennen kuin

*Nyt jo edesmenneet Seija ja Heikki Ikonen ovat vaikuttaneet monen muunkin kuin Ossin elämään ystävällisyydellään ja luottamuksellaan Jumalaan vaikeuksissakin. Öljymaalaus: **Oleg Tchoumak**. Julkaistu taiteilijan luvalla. Olegista lisää nettisivulla: www.olegart.fi*

ihminen on täysin valveil-la. Normaali heräämistah-ti ei olisi tässä tilanteessa riittänyt.

– Olen vakuuttunut siitä, että suojelusenkelini herätti minut. Jos nousemislii-ke olisi tapahtunut yhtään hitaammin, olisimme varmasti suistuneet tieltä.

Vielä ei kuitenkaan ollut Ossin aika vaipua siihen uneen, johon hänen puolisonsa nukahti vuonna 2016. 15-huoneinen huvila meren rannalla Valdemarsvikissä jäi vaille emäntää ja 150 ruukkukasvia isännän hoteisiin, isännän, joka aiemmin vaimon kukkakaupassa oli auttanut lähinnä kukkalaitteiden kuljettajana ja seppelenuhojen tekstaajana.

Noin 70-80 taulua seinillä osoittavat, ettei Ossin taiteellisuus rajoitu tekstaamiseen. Monessa maalauksessa on tallennettuna myös paikkakunnan historiaa. Saamiensa mustavalkokuvien pohjalta Ossi on tehnyt suuria öljyväritöitä visioiden niihin värit ja tunnelmat omasta päästään.

Toinen vakioharrastus on evankeliumin levittäminen äänitteinä (kasetit, cd:t). Raamattu- ja terveyskurssien esitteitä hän jakaa senkin vuoksi, että on itse löytänyt uskon kirjeopiston kautta, vaikka hänellä ei ensin ollut edes omaa Raamattua. Sen hänelle toimitti kurssiesitteen välittänyt **Heikki Ikonen**,

joka puolisonsa **Seijan** kanssa myötävaikutti paljolti siihen, että Ossi päätti liittyä adventtiseurakuntaan ja kastettiin Oulussa vuonna 1969.

Tähän ”Pohjolan valkeaan kaupunkiin” liittyy myös Ossin mieluisimman työpaikan muisto. Vahtimestarina Oulun yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa hän muun muassa avusti 15:ttä professoria opetusfilmien näytössä luennoilla. Kansanterveystieteen laitokselta hän mainitsee mm. **Onni Kari-Koskisen**. Myöhemmin **Leo Hirvonen** toimi saman yliopiston fysiologian professorina.

Oulusta Ossin tie vei Tornion ”välilaskun” kautta Ruotsiin.

– Alunperin tarkoitus oli tulla vain vähäksi aikaa pojan mukana, mutta kun työtä järjestyi minullekin, jäin sille tielleni.

Torniossa kukkakauppaa pitänyt vaimo seurasi vuotta myöhemmin perässä jatkaen toimintaa Valdemarsvikissä, kunnes muistisairaus vei lopulta hoitokotiin.

– Siellä kävin häntä katsomassa joka päivä, usein kaksikin kertaa päivässä. Käyntejä kertyi yli 300.

Kuka käy Ossia katsomassa? Aikuiset lapset ovat maailmalla. Toive, että joku heistä muuttaisi taloon hänen kanssaan asumaan, ei ole vielä toteutu-

Jatk. sivulla 18

KUVA: ARI-MÄKIVIERIKKO

Salin kuninkaallisen pitkä pöytä muistuttaa: ”Vielä on tilaa.” Tehtävämme on kutsua ihmisiä suureen juhlaan, jossa ”kaikki on valmiina” (Luuk. 14:17).

KUVA: ARI-MÄKIVIERIKKO

*Ossi Frondelius ja...
... kotiviidakko.*

KUVA: ARI-MÄKIVIERIKKO

KUVA: APAM MÄKIVIERIKKO

Näkymä Ossin talolta Valdemarsvikiin.

Jatkoa sivulta 17

nut. Mutta jos kaikki lapset ja lastenlapset sattuisivat yhtä aikaa vierailulle, salin kuninkaallisen pitkä ruokapöytä kävisi lyhyeksi.

Lähin adventtiseurakunta on noin 50 km:n päässä, Norrköpingissä. Vieras kieli rajoittaa hieman osallistumista, mutta ei estä hyväntekeväisyyttä. Jo Suomessa ollessaan Frondeliuksilla oli tapana toimittaa adventtikirkon jakeluihin tavaraa. Nyt on lähetys odottamassa kuljetusta ADRA:n avustuspalveluun Tukholmaan.

Toivotamme 80-vuotiaalle Ossille sisäistä iloa hänen parantaessaan maailmaa kohdaltaan ja kertoessaan vielä paremmasta, jonka odotukseen hänellä liittyy jälleennäkemisen toivo. Hiljenneen huvilan keittiöpöydällä palaa muistokynttilä edesmenneen vaimon kuvan vieressä.

– Yksinäistä on, hän myöntää, mutta tämä on vain välivaihe... – SM

KUVA: APAM MÄKIVIERIKKO

”Puhaltelee sodan tuulet, vallat vihaa toisiaan. Kauhu-uutisia kuulet, kuolo näyttää satoaan. -- Maa jo horjuu, vallat sortuu, myrskyt merten raivoaa. Kohta Herran kansa saapuu maahan, johon vaeltaa...” (Adv.lauluja 634). Maalaus: Ossi Frondelius.

Tapio Wirkkala:
”Kantarelli”.
100 År
Finsk Design -
näyttely,
Tukholma, 2017.

Perti löysi kantarelleja silloinkin, kun niitä ei ollut missään. Jos Kristallimeren lähellä on Kristallikantarellimetsä, Perti sen kyllä löytää. Jos se on kauempana, hän hyppää moottoripyöränsä selkään ja – löytää sittenkin.

Yksi heistä..., Jatk. sivulta 15

Hän oli hyvin säästäväinen, tarkan talouden ja järjestyksen mies. Hänellä oli vaeltajan hyvä suuntaavaisto. Sienien ja marjojen poiminta oli mielipuuhaa.

1977 Perti oli yhden kaverinsa kanssa pyöräilemässä Ahvenanmaalla. Seuraavana vuonna, ja usein sen jälkeenkin eri vuodenaikoina hän otti perheen mukaan. 1991 he, yhtä poikaa lukuunottamatta, muuttivat **Getaan** [Ahvenanmaan pohjoisosaan]. Hyvä kompromissi ottaen huomioon siteet Pohjanlahden molemmille puolille.

Perti ja Katie olivat tehneet liiton Jumalan kanssa kasteessa Boråsin adventtikirkossa 1965. Kirkossakäynti oli Pertille tärkeää kaikissa elämänvaiheissa. Jumalan Sanasta hän ammensi toivoa ja lohtua, samoin yhteydestä Jumalaan ja lapsiinsa.

Kirjoituspöytä oli pyhä paikka. Päiväkirjaa hän kirjoitti joka päivä loppuun asti. Viime vuosina vaivannut selittämätön huimaus ei estänyt vaeltaa Getan metsissä ja vuorilla. Kun hän yhtenä kesäperjantaina päätyi Maarianhaminan sairaalaan ja häneltä kysyttiin, sopiko tulla vierailulle, hän vastasi hyvin perttimäisen tyylillä: ”Sopii hyvin, olen vapaalla.”

5.7.2017 Perti laski lopullisesti ”matkalaukkunsa”, hyvin levollisena ja poikkeuksellisen tyytyväisen oloisena. Pertillä oli ollut täällä kaksi asuinmaata. Tulevasta kolmannelta ei tarvitse koskaan paeta eikä muuttaa pois.

– Janne Kütimaa/sm

Syksyn vierailijoita 2017

30/9 *Pirkko Hellman (KIITOS käynnistä!)*

21/10 *Aila ja Vesa Annala, 18/11 Ardavast Restouni*
(armenial. ryhmästä), 2/12 *Armo Kuoppakangas*

Paikka: Olof Palmes gata 25, 1. krs., Tukholma.

Tiedustelut: siht. *Tuulikki Hagström* **08-500 81 907**

Seuraa ilmoituksia: *Ruotsinsuomalainen-lehti*, s. 3

Kotisivu: www.ylasali.se

Vierailijoiden puheet kuunneltavissa kotisivulla.

Saatavana myös **cd-tallenteina**, puh. **08-500 81 907**

– *Vanhemmat ja lapset voivat lukiessaan yhdessä miettiä, mitä itse voisivat tehdä elämän ja luonnon hyväksi tällä planeetalla, Eya ehdottaa.*

Lastenkirja

TINGA OCH VÄNNERNA VID GLACIÄREN -kirjan syntyyn on vaikuttanut moni asia. Jo lapsena ahmin ”Puhuvan rummun maassa” -kirjan kertomuksia. Useaan kertaan vapaaehtoistyössä Afrikassa (Botswana, Tansania, Kenia) käyneenä ja maiden villieläinten maailmaan tutustuneena on mieleen ja kameraan jäänyt monta kuvaa. Ne ovat osittain olleet maalausten pohjana. Kilimanjaron huipulle kiipeäminen (2013) ja sen jäätikön sulamisen näkeminen omin silmin oli alkusysäys maalauksille, joista noin puolet syntyi ennen kuin kirjaa oli edes suunniteltu. Kertomusosa syntyi joulun alla 2016, loput kuvista talvella 2017. Sekä ihmisten että eläinten maailma tarvitsee suojelua, jotta elämä tällä planeetalla voisi jatkua. Ilmastonmuutokset ovat niin laajalti havaittavissa, ettei kenenkään pitäisi ummistaa silmiään todellisuudelta. Kristittyinä meidän tulee olla esimerkkinä myös luonnonsuojeluasioissa.

– *Eya Le Wartie*

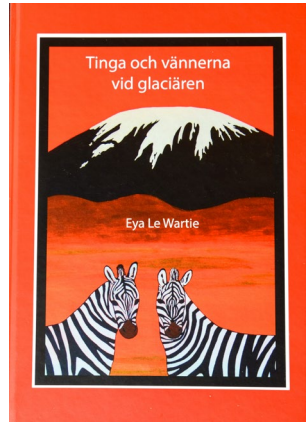
TINGA-KILPIKONNA SEIKKAILEE SAVANNILLA tavaten vanhoja ystäviä ja tutustuen uusiin. Matkalla ”tärkeään kokoukseen” Kilimanjaron juurelle käy ilmi, miten monen eläimen elinehtoihin on jo tullut huolestuttavia muutoksia. Ohessa opitaan vuorovaikutustaitoja, kohteliaisuutta, toisten huomioon ottamista ja karsitaan vähän ennakkoluulojakin. Faktaosa antaa asiatietoja. Värikylläiset kuvat. Huolista huolimatta kirja päättyy toiveikkaasti: ”Unessaan hän ymmärsi, että sade oli tulossa. Suupielet vetäytyivät hymyyn ja hän iloitsi.”

YS/sm

YLÄSALI on Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan yhteyslehti, johon kuka tahansa voi lähettää kirjoituksia. Kunkin jutun sisällöstä vastaa kirjoittaja. Toimituksella on oikeus muokata tekstiä.

SRK:N VASTAAVA: **0176-124 05**
Eeva-Liisa Vihermä

SIHTEERI: **08-500 81 907**
Tuulikki Hagström

Eya Le Wartie:

Tinga och vännerna vid glaciären

39 sivua, koko A4
sidottu, kovakantinen

Hinta 125 kr/kpl

350 kr/3 kpl

+postikulut 60 kr/kirja

Tilaukset:

puh. +46-70-660 69 91

e-mail:

eyalewartie@gmail.com

Postiosoite:

ARTEW AB

Eya Le Wartie

Västerbo 65

816 940 OCKELBO

Erä kirjoja toimitetaan Tukholman kirkolle, josta sitä voi noutaa. Säästyy postikulut.

Moro, saarnanainen!

HORISONTTI

Kun sinulta kysytään, onko Adventtikirkossa naispappeja, mitä vastaat? – Ei ole. – Tai... oikeastaan on. Oikein vastattu. Rapakon takana yhdyskuntamme johtoporras on tarmokkaasti ja pitkään estellyt naispappeutta. Silti naispappeja kirkossamme tänään on, niin siellä kuin myös täällä Pohjolassa. Ja etelämpänä poikkeavalle käytännöllemme viis veisataan – on muutakin mietittävää, esimerkiksi maanjäritykset ja hurrikaanit. Tätä kirjoittaessani raivoaa Maria – Irman rauhoittuttua. Muuten, pitäisiköhän joka toiselle hirmumyrskylle antaa miehen nimi?

Tasa-arvo on vallan mainio asia, mutta sen pedanttinen toteuttaminen kautta linjan voi viedä hulluuden rajalle. Tampereella ilmestyyvä *Aamulehti* ilmoitti hiljan alkavansa välttää kirjoituksissaan *mies*-loppuisia titteleitä seksistisinä. Eduskunnan *puhemiehen* tilalle tarjotaan *puheenjohtajaa*. *Mies*-päätteen tilalle voisi tulla myös *-nainen* tai *-henkilö*, joskus *-siskokin*.

*Herrasmies, seura-
mies, kadunmies,
yleismies, saama-
mies, maksumies...
Aamulehti aikoo
hävittää teidät
lukupuuttoon.*

Miltä kuulostaisi *herrasnainen, seuranainen, kadun-
nainen, yleisnainen, saamanainen, maksunainen*? Entä
*putkihenkilö, poppahenkilö, autohenkilö, kirveshenkilö,
viikatehenkilö, musiikkihenkilö, nuijahenkilö*? Kun kai-
kenlainen *veljeily* karkotetaan mediasta, astuuko sijalle
siskoilu vai ehkä *henkilöily*?

Moro, saarnanainen! Naispappeutta kannatan, mutta ryppyotsaista feminismiä en osaa ottaa vakavasti. Taidanpa lähteä tästä Pitkäjärven rantaan. Siellä leppoiset *kalanaiset* viskovat vieheitään. Rantatieltä suuntaan sienimetsään poimimaan suppilovahveroita. Siellä ei ole miestä eikä naista. Tai oikeastaan on – molempia. *Aamulehti*-suomella ilmaistuna naiset käyttävät sienestäessään *jokanaiseinoikeuttaan*.

Kaikki pitää kuitenkin perata, niin sienet kuin sanatkin – hymyssä suin. Hyvä niin.

– Ari Laitinen, tätä nykyä pirkanmaalainen